

Časopis s podobami za slovensko mladino.
S prilogo „Angelček“.

Štev. II.

V Ljubljani, dné 1. novembra 1906.

Leto XXXVI.

Niso bili to cvetovi ...

Prileteli so metuljci
Dol z višave,
In objeli so cvetove
Sred dobrave.

Zjutraj, ko dečad je vstala
Z glasnim smehom,
Je veselju duška dala
Prvim snegom.

S sabo pa so smrt priveli
Za cvetove,
Objemaje položili
Jih v grobove.

Nihče plakal ni za cvetjem
Na gomili,
Samo meni iz očesa
Solza sili ...

Niso bili to metuljci
Srebrokrili,
Bile so snežinke mrzle ...

Niso bili to cvetovi
Na livadi, —
Sreča, od mrazov končana
V duši mladi ...

Ljudmila Modičeva

V pozni jeseni.

Žalostna pesem o smrti
Tiho čez polja gre;
Trate zelene in vrti —
Vse že usiha in mre.

Porumeneli gozdovi
Ves izgubili so kras;
Megle jesenske z oblaki
Zgrinjajo goro in vas.

Daleč tam v južni deželi
Pa se ljudje veselé,
Ptičke jim drobne pojejo,
Cvetke sladké jim duhté.

Saturnin.